

I GAMLE DAGER

I gamle dage lot hver kvægeier her på Senjen sine kreaturer gjæte om Sommeren. Det var hyggelige sommerdager. Fra gjæterlivets idylliske tid har jeg mine deiligste barndomsminner. Kjørenes rauten og bjældernes klang i forening med gjæternes hujen og hornenes ljom, hvo glemmer al denne rungende laat som lød allevegne fra - i skog og lid og fjeld. Og den tids høstkveld, også de er uforglemmelige. Da blafret oftest et flammende baal ved grinderne og en lystig unggut eller en anden slog sine kraftige bjørneskræmmende trommeslag på bunden av en tomtønne.

Gjæting av kreaturene var i sandhed meget fordelaktig i forskjellige retninger - ikke minst fordelaktig for jorden. Hele buskaben havde man i grinderne om nættene, ligesaa et par timer om dagen etter formiddagsgjætingen. Gjødsele av ko og ungfæ traakkedes godt ned av disse i marken, hvilket havde den gavnlige følge at hele sletten hvor grindene i sommerens løb havde gaaet saa aaret efter ud som det fruktbare Nilland, idet den over alt var bedekket af det frodigste deiligste gress. Denne gode gamle tid er forlængst forbi.

Dødt og ensformig er det nu i skog og fjeld om sommeren, ingen gjæter afbryter stillheten med sin klangfulle hujende røst eller med hornenes sitrende ljom. Vår tids halvvoxne barn går i lediggang og dovner sig bort. Kreaturene farer omkring og gjør skade i ens eng og udslotter. Sauene går ville og ubeskyttet på fjeldene, ikke saa faa dyr forsvinner sporløst og man har ingen nytte af den fortrinlige sauegjødsele.

Det sies: Man behøver ikke at gjæte sine kreaturer nu, da det farlige dyr børnen ikke er mere. Men hvis vore kvægeiere var litt mere rettenkende da ville de indse at det er et økonomisk tab at la sine kreaturer gaa ubevoktet om sommeren. Gaardbrugere: Gjenopptag den viktige gren af fædriften som hver sommer praktiseredes af vore ærværdige fædre - gjæting af buskaben. Det vil utvilsomt lønne sig godt.

J.S.